

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 824

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 480 din 23 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru somaj și stimularea ocupării forței de muncă	2–4
Decizia nr. 516 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.481. — Ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 809/2012 privind aprobarea Normelor metodologice pentru încasarea, gestionarea conturilor de disponibilități în lei și în valută și virarea sumelor obținute din scoaterea la licitație, prin platforma comună, a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	8–9
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
24. — Normă privind procedura de soluționare a petițiilor referitoare la activitatea asigurătorilor și brokerilor de asigurare	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 480
din 23 septembrie 2014****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002
privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, excepție ridicată de Gelu Marian Mustea în Dosarul nr. 10.393/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 556D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia nu aduce veritabile critici de neconstituționalitate, ci invocă aspecte de aplicare a legii. Totodată arată că Legea nr. 76/2002 a prevăzut garanții pentru persoanele care au beneficiat de indemnizația de șomaj.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.393/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Gelu Marian Mustea în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea contestației la dispoziția privind încetarea indemnizației de șomaj.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 47 privind nivelul de trai, „în măsura în care încadrarea în muncă pe o durată mai mare de 12 luni constituie motiv de încetare a plății indemnizației de șomaj, iar încadrarea în muncă pe o perioadă determinată mai mică de 12 luni constituie motiv de suspendare a plății, potrivit art. 45 alin. (1) lit. c)”. În acest sens arată că, după ce a fost indisponibilizat și a devenit beneficiar al indemnizației de șomaj, a încheiat un contract de muncă pe perioadă nedeterminată începând cu data de 20 februarie 2012. După numai 4 zile i s-a comunicat de către angajator Decizia nr. 2 din 24 februarie 2012,

prin care se stabilea încetarea contractului de muncă, în temeiul art. 31 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, potrivit căruia „Pe durata sau la sfârșitul perioadei de probă, contractul individual de muncă poate înceta exclusiv printr-o notificare scrisă, fără preaviz, la inițiativa oricăreia dintre părți, fără a fi necesară motivarea acesteia”. În această situație, Agenția de șomaj a emis Dispoziția de încetare a plății indemnizației de șomaj, pe motiv că a fost angajat pe o perioadă mai mare de 12 luni și, în consecință, nu mai are dreptul de a primi indemnizație de șomaj.

6. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază, referitor la încălcarea art. 16 din Constituție, că textele de lege criticate nu țin cont de împrejurarea că încheierea unui contract individual de muncă pentru o anumită perioadă de timp nu garantează și executarea acestuia pe toată durata pentru care a fost încheiat, cu consecința că persoanele care încheie un contract de muncă din calitatea de beneficiar al indemnizației de șomaj — în funcție de intenția lor de a încheia un contract pe o perioadă mai mare sau mai mică de 12 luni — să fie tratate diferit și protejate diferit. Astfel, numai persoanele care au încheiat un contract individual de muncă pe o perioadă de cel mult 12 luni au în continuare calitatea de asigurat și beneficiază de indemnizația de șomaj pentru perioada care a mai rămas din perioada stabilită inițial, în timp ce încheierea de către beneficiarul indemnizației de șomaj a unui contract individual de muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni conduce la încetarea plății indemnizației de șomaj, fără posibilitatea reluării în plată și fără posibilitatea de a mai putea beneficia de indemnizația de șomaj, după încetarea plății, întrucât, prin ipoteză, trebuie să îndeplinească cerința unui stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii, potrivit art. 34 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 76/2002.

7. Instanța de judecată consideră că „textele de lege criticate, deși pot apărea ca juste, pot conduce la existența unei diferențe de tratament nejustificate între beneficiarii indemnizației de șomaj care se încadrează în muncă pe durată nedeterminată sau mai mare de 12 luni și pentru care intervine *încetarea plății indemnizațiilor de șomaj chiar de la data încadrării în muncă*, deși, în concret, durata nedeterminată a contractului de muncă sau mai mare de 12 luni nu garantează executarea acestuia pe aceeași durată, acesta putând fi denunțat unilateral de angajator pe perioada de probă, cu consecința pierderii dreptului de șomaj, prin raportare la beneficiarii indemnizației de șomaj care *se încadrează în muncă, conform legii, pe o perioadă de cel mult 12 luni, pentru care intervine suspendarea plății indemnizațiilor de șomaj*, cu consecința repunerii în plată a indemnizației de șomaj la cererea beneficiarului la încetarea contactului de muncă”. Totodată, instanța apreciază că textul de lege criticat este contrar și scopului declarat al Legii nr. 76/2002, prevăzut la art. 3 lit. b) și c), și anume încadrarea sau reîncadrarea în muncă a persoanelor în căutarea unui loc de muncă și sprijinirea ocupării persoanelor aparținând unor categorii defavorizate ale populației.

8. Cu privire la neconcordanța dintre textul de lege criticat și dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, instanța apreciază că

dispozițiile de lege criticate pot conduce chiar la negarea dreptului la indemnizația de șomaj, într-o situație ipotetică, dar posibilă, în care o persoană care a beneficiat doar o zi de indemnizația de șomaj, ar încheia un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau mai mare de 12 luni, iar aceasta ar înceta din motive neimputabile, numai după o zi de executare. Într-o asemenea situație, deși ar fi îndeplinit stagiul de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii, persoana aflată într-o asemenea situație nu ar mai putea beneficia de dreptul la indemnizația de șomaj, întrucât perioada de stagiul de cotizare utilizată pentru stabilirea și acordarea anterioară a indemnizației de șomaj nu se mai ia în considerare, cu consecința lipsei oricărei forme de protecție socială a salariatului aflat într-o asemenea situație.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, modificate prin art. I pct. 23 din Legea nr. 250/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă și pentru modificarea Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iulie 2013. Astfel, dispozițiile de lege criticate au în prezent următorul conținut: „*Încetarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează: a) la data încadrării în muncă, conform legii, pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată mai mare de 12 luni;*”.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 47 privind nivelul de trai.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, la data încadrării în muncă pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată mai mare de 12 luni, indemnizația de șomaj încetează. În cazul încheierii unui contract individual de muncă pe o perioadă mai mică de 12 luni, sunt aplicabile dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. c), potrivit cărora plata indemnizației de șomaj se suspendă.

15. Referitor la invocarea art. 47 din Constituție, Curtea reține că alin. (2) al acestui text constituțional consacră dreptul cetățenilor la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Așa cum reiese din formularea normei constituționale, legiuitorul are libertatea de a stabili conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestor drepturi, evident cu respectarea dispozițiilor și principiilor Legii fundamentale. Art. 34 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 stabilește că indemnizația de șomaj se acordă persoanelor care întrunesc

următoarele condiții: a) au un stagiul de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii; b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul minim brut pe țară garantat în plată; c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii; d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 664 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008, indemnizația pentru șomaj are drept criteriu de determinare stagiul de cotizare, iar legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, limitele și condițiile de acordare a drepturilor de asigurări sociale.

16. În ipoteza în care contractul individual de muncă încheiat de beneficiarul indemnizației de șomaj pe o perioadă mai mică de 12 luni încetează din motive neimputabile angajatului, legiuitorul a reglementat reluarea în plată a indemnizației de șomaj suspendată. Pentru situațiile în care indemnizația de șomaj a încetat în cazul prevăzut de art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002, iar, ulterior, contractul individual de muncă încheiat pe o perioadă mai mare de 12 luni sau pe o perioadă nedeterminată a încetat din motive neimputabile angajatului, Legea nr. 76/2002 nu prevede reluarea în plată a acestei indemnizații. Însă, beneficiarii indemnizației de șomaj care a încetat la data încadrării pot solicita, începând cu data încetării încadrării, o nouă indemnizație de șomaj, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de lege. Totodată, potrivit art. 72 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, aceștia beneficiază, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care erau îndreptățiți să primească indemnizația de șomaj, de o sumă lunară de 30% din cuantumul indemnizației de șomaj, indiferent de durata executării contractului individual de muncă încheiat. De acest drept nu beneficiază cei cărora li s-a suspendat plata indemnizației de șomaj, la data încadrării în muncă pe o perioadă mai mică de 12 luni (aceștia beneficiind de reluarea în plată a indemnizației). Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate — care reglementează ca motiv de încetare a indemnizației de șomaj încadrarea în muncă pe o perioadă nedeterminată sau mai mare de 12 luni — nu conduc la încălcarea prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, privind dreptul cetățenilor la ajutor de șomaj.

17. Referitor la susținerea privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În acest sens este Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

18. Or, Curtea reține că beneficiarul indemnizației de șomaj care încheie contract individual de muncă pentru o perioadă determinată de până la 12 luni și beneficiarul indemnizației de șomaj care încheie contract individual de muncă pentru o perioadă nedeterminată sau de peste 12 luni, dar care, din motive neimputabile lui, a încetat în mai puțin de 12 luni de la încheiere, se află în situații juridice diferite, întrucât le sunt aplicabile norme ce reglementează instituții diferite, și anume primul caz este motiv de suspendare a indemnizației de șomaj, iar al doilea caz este motiv de încetare a indemnizației de șomaj. Astfel, și tratamentul juridic aplicabil este diferit, după cum urmează: pentru prima situație, Legea nr. 76/2002 permite reluarea în plată a indemnizației de șomaj, când motivul pentru care a fost suspendată a încetat, iar, pentru a doua situație, Legea nr. 76/2002 nu permite reluarea în plată a acestei

indemnizații. Aceasta deoarece, în acest caz, art. 72 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 prevede acordarea unei sume lunare de 30% din cuantumul indemnizației de șomaj, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care beneficiarul era îndreptățit să primească indemnizația de șomaj, indiferent de durata

executării contractului, drept care nu este prevăzut și pentru beneficiarul indemnizației de șomaj încadrat în muncă pe o perioadă de până la 12 luni. Așadar, dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Legea fundamentală.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gelu Marian Mustea în Dosarul nr. 10.393/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Stelian Simion în Dosarul nr. 6.224/94/2013 al Judecătoriai Buftea și care constituie obiectul Dosarului nr. 37D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspund autorul excepției, personal, și Asociația de Proprietari Bloc D din Buftea, prin domnul Vasile Herghelegiu, președinte, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților.

4. Autorul excepției solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele cuprinse în motivarea scrisă a excepției și depunând note scrise în acest sens.

5. Reprezentantul Asociației de Proprietari Bloc D din Buftea solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, învederând o serie de aspecte de fapt referitoare la conviețuirea în imobilul în cauză.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în motivarea acesteia, prezentând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 5 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.224/94/2013, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Stelian Simion într-o cauză având ca obiect „plângere carte funciară”.**

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 6 din Legea nr. 230/2007 este neconstituțional, întrucât nu precizează clar ca încheierea judecătorului delegat să fie comunicată proprietarilor din condominiu. Arată că ambiguitatea prevederilor art. 6 alin. (6) a permis unei grupări din rândul proprietarilor din condominiu să depună în secret cererea de obținere a personalității juridice a asociației, ceilalți proprietari fiind lipsiți, în absența comunicării de către instanță, de dreptul de a ataca cu recurs cererea de acordare a personalității juridice pentru asociația de proprietari. În ce privește art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, consideră că este contrar Constituției, întrucât permite unei asociații să hotărască asupra dreptului de proprietate al unui cetățean, proprietar, care nu este membru al acestei asociații. Susține că asociația ar trebui să negocieze cu proprietarii care nu sunt membri ai asociației și eventualele litigii să se rezolve în instanță. În opinia autorului excepției, art. 39 din Legea nr. 230/2007 contravine dispozițiilor art. 44 din Constituție, întrucât permite unei majorități să dispună, eventual, de dreptul său de proprietate din cota indiviză, schimbând destinația unor spații, prin închiriere, fără acordul său. Susține că acest lucru ar fi fost în spiritul Constituției dacă, în textul criticat, în locul expresiei „acordul majorității proprietarilor” ar fi „acordul tuturor proprietarilor”. Art. 41 din Legea nr. 230/2007 încalcă același text din Constituție, întrucât permite comitetului executiv să dispună de cota de proprietate a unui proprietar fără acordul sau împuternicirea acestuia. De asemenea, consideră că textul ar fi fost constituțional dacă ar fi fost cerut acordul tuturor proprietarilor. Referitor la art. 50 din Legea nr. 230/2007 susține că nesocotește principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, întrucât permite ca asociația de proprietari să acționeze în justiție pe orice proprietar, cu scutire de la plata taxei de timbru judiciar. Or, acțiunea în justiție a oricărui proprietar este condiționată de achitarea de către acesta a taxei judiciare de timbru. Art. 51 din Legea nr. 230/2007 este neconstituțional întrucât permite ca înscrierea unui privilegiu în registrul de publicitate imobiliară să se facă la simpla cerere a președintelui asociației de proprietari pe baza unei singure sume, uneori abuzive, dintr-o listă de întreținere, instituindu-se în mod nelegal „ipotecă legală” pe un apartament pentru o sumă ce nu este cuprinsă în niciun titlu executoriu.

9. Judecătoria Buftea a apreciat că excepția de neconstituționalitate întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr. 47/1992 și a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării acesteia, fără să își exprime opinia cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Avocatul Poporului apreciază, reiterând cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe se justifică prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil. De asemenea, rezolvarea problemelor pe care le implică administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune o

asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii. Așa fiind, instituirea unor obligații ce rezultă din acordul de asociere și din relațiile contractuale stabilite între asociație, în numele membrilor ei, și terți, este pe deplin justificată. În consecință, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă și imposibilitatea administrării individuale a acestora de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun, fără ca prin aceasta să se ajungă la o încălcare a dreptului de proprietate privată. În plus, menționează că, în fapt, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci se referă la o omisiune legislativă, dorind modificarea dispozițiilor legate criticate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile orale ale părților și notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 6: „(1) Cererea pentru dobândirea personalității juridice a asociației de proprietari împreună cu statutul, acordul de asociere și procesul-verbal al adunării generale de constituire se depun și se înregistrează la organul financiar local în a cărui rază teritorială se află clădirea.

(2) Statutul și acordul de asociere se întocmesc în baza prezentei legi.

(3) Acordul de asociere trebuie să conțină:

a) adresa și individualizarea proprietății individuale, potrivit actului de proprietate;

b) numele și prenumele tuturor proprietarilor;

c) descrierea proprietății, cuprinzând: descrierea clădirii, structura clădirii, numărul de etaje, numărul de apartamente structurate pe număr de camere, numărul spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, suprafața terenului aferent clădirii;

d) enumerarea și descrierea părților aflate în proprietate comună;

e) cota-parte indiviză ce revine fiecărui proprietar din proprietatea comună.

(4) Asociația de proprietari dobândește personalitate juridică în baza încheierii judecătorului-delegat desemnat la organul financiar local de către președintele judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială se află clădirea.

(5) Încheierea se dă fără citarea părților și este executorie.

(6) Încheierea este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare. Apelul se judecă cu citarea părților.”;

— Art. 24 alin. (4): „(4) Hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari.”;

— Art. 39: „Proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, persoane fizice sau juridice, de drept public ori de drept privat, numai cu acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct afectați de vecinătate, în baza unui contract de închiriere, de folosință sau de concesiune.”;

— Art. 41: „Modificările constructive și utilizarea în alte scopuri a unor părți sau elemente de construcție ale clădirii, cum ar fi: ancorarea de reclame pe pereți, suspendarea de stâlpi, pereți, scări interioare și altele asemenea, se vor putea face numai pe baza deciziei comitetului executiv, cu acordul proprietarilor direct afectați și, după caz, pe baza unui proiect tehnic întocmit de instituții de specialitate, verificat de un expert autorizat, precum și cu autorizația pentru executarea de lucrări, eliberate în condițiile legii.”;

— Art. 50: „(1) Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.

(2) Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.

(3) Sentința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare pentru acoperirea datoriilor prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă.”;

— Art. 51: „(1) Asociația de proprietari are un privilegiu imobiliar cu rang prioritar asupra apartamentelor și altor spații proprietăți individuale ale proprietarilor din condominiu, precum și un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile ale acestora, pentru sumele datorate cu titlu de cotă de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari, după cheltuielile de judecată datorate tuturor creditorilor în interesul cărora au fost făcute.

(2) Privilegiul se înscrie în registrul de publicitate imobiliară al judecătoriei, la cererea președintelui asociației de proprietari, pe baza extraselor de pe ultima listă lunară de plată a cotelor de contribuție din care rezultă suma datorată cu titlu de restanță. Privilegiul se radiază la cererea președintelui asociației de proprietari sau a proprietarului, pe baza chitanței ori a altui înscris prin care asociația confirmă plata sumei datorate.

(3) Operațiunile de publicitate imobiliară privitoare la privilegiul prevăzut la alin. (1) și (2) sunt scutite de taxă de timbru.”

15. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și în art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, concretizată, de pildă, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, a reținut că legiuitorul poate institui posibilitatea înființării asociațiilor de proprietari în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a

clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare, totodată, și interesele proprietarilor legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare proprietar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți proprietari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

17. Totodată, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, Curtea a constatat că Legea nr. 230/2007 oferă proprietarului, prin art. 2 teza a doua, posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă fără să îi impună însă vreo obligație în acest sens. Conținutul normativ al acestui articol are caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură care să îl forțeze să adere la asociație. Ca atare, în acest context, nu se impune reglementarea unei căi de atac împotriva încheierii prin care asociația dobândește personalitate juridică de care să dispună proprietarii care nu doresc să devină membri ai asociației, lipsind, aprioric, interesul exercitării de către aceștia a unei căi de atac. Prin urmare, Curtea nu poate reține critica art. 6 din Legea nr. 230/2007 prin raportare la art. 21 din Constituție. De altfel, în jurisprudența sa, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că liberul acces la justiție nu este un drept absolut, ci necesită, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, care are o anumită marjă de apreciere în stabilirea unor limitări ale acestuia, atât timp cât nu aduce atingere înseși esenței acestui drept (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57, sau Hotărârea din 1 aprilie 2010, pronunțată în Cauza *Buijen împotriva Germaniei*, paragraful 59).

18. Curtea constată că, în ceea ce privește prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 318 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 1 iunie 2012, Decizia nr. 1.117 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, și Decizia nr. 1.647 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 24 martie 2011, că reglementarea din Legea nr. 230/2007 potrivit căreia hotărârile adunării generale sunt obligatorii și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari nu contravine Legii fundamentale. Oricare dintre proprietari indiferent că este sau nu membru al asociației, are dreptul, potrivit art. 26 din lege, de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele.

19. În ceea ce privește art. 39 din Legea nr. 230/2007, Curtea a examinat constituționalitatea acestora, prin Decizia nr. 734 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 1.068 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, și Decizia nr. 402 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, în cauzele soluționate cu acele prilejuri fiind pusă în discuție problema stabilirii limitelor dreptului de proprietate în cazul bunurilor aflate în coproprietate forțată și perpetuă (*condominium pro indiviso*) în blocurile de locuințe, în care, potrivit legii, se constituie asociații de proprietari. Sub acest

aspect, Curtea a reținut că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, prevăd în teza a doua că atât limitele, cât și conținutul acestui drept „sunt stabilite de lege”. Curtea a observat că, în aceste condiții, rezultă, în mod evident, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil. Totodată, în măsura în care textul de lege criticat prevede expres manifestarea acordului tuturor proprietarilor direct afectați de vecinătate ca o condiție peremptorie a utilizării de către terți a spațiilor proprietate comună, Curtea a constatat că nu operează nicio îngrădire a dreptului de proprietate al acestora.

20. Și asupra art. 50 din Legea nr. 230/2007 Curtea s-a mai pronunțat, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, a statuat că, sub aspectul participării la cheltuielile comune, nu are relevanță dacă persoana este sau nu membru al unei asociații de proprietari, întrucât această obligație rezultă din starea de coproprietate forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii. În acest context, Curtea a reținut că art. 2 din Legea nr. 230/2007 prevede că proprietarii au obligația să ia măsuri cu privire la drepturile și obligațiile comune ce le revin tuturor asupra proprietății comune și că, în plus, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu marii furnizori de utilități de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun.

21. Prin Decizia nr. 727 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 27 iulie 2010, Curtea a statuat, în ceea ce privește susținerea în sensul că este încălcat principiul egalității prin faptul că asociația de proprietari este scutită de plata taxei judiciare de timbru, în timp

ce proprietarul nu beneficiază de această scutire, că aceasta este neîntemeiată. Curtea a arătat că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de la plata taxelor sau impozitelor, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice*”. Curtea a statuat că o atare soluție legislativă impune un tratament juridic diferit pentru situații de fapt diferite, având o justificare obiectivă și rațională, și anume necesitatea recuperării de către asociațiile de proprietari a cotelor de întreținere cu mai multă ușurință, ținând cont atât de multitudinea datornicilor, de debitele mari pe care aceștia le au, cât și de consecințele grave ale neachitării acestora.

22. Cu privire la art. 51 din Legea nr. 230/2007, Curtea a constatat că instituirea, prin dispozițiile de lege menționate, a unui privilegiu imobiliar și a unui privilegiu mobilier în favoarea asociației de proprietari reprezintă un mijloc juridic de garantare a creanțelor acesteia, constând în sumele datorate cu titlu de cotă de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari. O asemenea reglementare nu se poate susține că ar fi contrară prevederilor din Legea fundamentală invocate, întrucât nu face altceva decât să confere acesteia o poziție de prioritate față de ceilalți creditori în ceea ce privește satisfacerea creanței sale. Faptul că privilegiul imobiliar se radiază din registrul de publicitate imobiliară al judecătoriei pe baza chitanței ori a altui înscris prin care asociația confirmă plata sumei datorate, iar nu și printr-un înscris prin care se constată că suma nu este datorată, constituie un aspect care excedează competenței de soluționare a Curții Constituționale, fiind o problemă de legiferare, a cărei reglementare aparține exclusiv autorității legiuitoare.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Stelian Simion în Dosarul nr. 6.224/94/2013 al Judecătoriei Buftea și constată că dispozițiile art. 6, art. 24 alin. (4), art. 39, art. 41, art. 50 și art. 51 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 809/2012 privind aprobarea Normelor metodologice pentru încasarea, gestionarea conturilor de disponibilități în lei și în valută și virarea sumelor obținute din scoaterea la licitație, prin platforma comună, a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

În temeiul prevederilor:

— art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

— art. 10 alin. (4) și (12) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și ministrul delegat pentru buget emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 809/2012 privind aprobarea normelor metodologice pentru încasarea, gestionarea conturilor de disponibilități în lei și în valută și virarea sumelor obținute din scoaterea la licitație, prin platforma comună, a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 13 iunie 2012, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea normelor metodologice pentru încasarea, gestionarea conturilor de disponibilități în lei și în valută și alocarea prin bugetul de stat a sumelor obținute din scoaterea la licitație, prin platforma comună, a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, pentru finanțarea proiectelor de investiții care au ca scop reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră”

2. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „Direcția de buget și contabilitate internă” se înlocuiește cu sintagma „Direcția generală economică”.

3. În tot cuprinsul ordinului, sintagma „Biroul vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră valabile post 2012” se înlocuiește cu sintagma „Unitatea de vânzare certificate de emisii de gaze cu efect de seră post 2012”.

4. La anexă, la articolul 2 punctul 1, literele a)—d) și f) vor avea următorul cuprins:

„a) la primirea înștiințării emise de platforma de licitație comună referitoare la vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, notifică Banca Națională a României cu privire la alimentarea contului Ministerului Finanțelor Publice, conform prevederilor Convenției nr. 3/82851 din 4 aprilie 2012, încheiată între Banca Națională a României și Ministerul Finanțelor Publice și, de asemenea, înștiințează operativ (prin mesaj electronic) Direcția generală de trezorerie și datorie publică, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică și Direcția generală economică;

b) la primirea copiei notificării de la Banca Națională a României de alimentare a contului în valută, întocmește adresă de înștiințare către Direcția generală economică. În adresă se specifică ce sumă să fie vândută din valuta încasată și cu ce dată, astfel încât vânzarea valutei să fie efectuată în termen de 5 zile lucrătoare de la încasare;

c) la primirea înștiințării de la Direcția generală economică privind suma în lei obținută ca urmare a vânzării valutei, întocmește Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare (anexa nr. 1b), Angajament bugetar

individual/global (anexa nr. 2), Ordonanțarea de plată (anexa nr. 3) și listele de verificare aferente pentru anexe, completând toate datele necesare în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare, cu sumele convenite și pentru fiecare destinație prevăzută de lege. Întocmește o notă de calcul prin care se va detalia modul de calcul, suma destinată ministerelor beneficiare, din care a fost dedus costul Autorității de monitorizare, precum și suma destinată bugetului de stat, după caz. Nota va fi aprobată de șeful unității, acordându-se astfel „Bun de plată”, și avizată de secretarul general adjunct. De asemenea, întocmește o notă de lichidare aprobată de șeful unității și avizată de secretarul general adjunct. Anexele semnate la compartimentul de specialitate de șeful unității și notele sus-menționate sunt înaintate cu adresă Direcției generale economice;

d) pentru achitarea altor costuri generate de gestionarea sistemului comunitar întocmește Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare (anexa nr. 1b), Angajamentul bugetar individual/global (anexa nr. 2), Ordonanțarea de plată (anexa nr. 3) și listele de verificare aferente pentru anexe, completând toate datele necesare în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002, cu modificările și completările ulterioare. Toate aceste documente sunt înaintate, cu adresă, Direcției generale economice după acordarea vizei „Bun de plată” pe documentul care atestă suma datorată și semnarea anexelor de mai sus la compartiment de specialitate de către șeful Unității;

f) după virarea sumelor convenite ministerelor beneficiare în contul de venituri ale bugetului de stat întocmește adresă pentru a informa fiecare minister cu privire la suma convenită în lei, precum și echivalentul acesteia în euro. Stabilirea echivalentului în euro se va efectua utilizând cursul valutar înregistrat la fiecare vânzare în valută, începând cu prima vânzare. Adresa este transmisă sub semnătura secretarului general adjunct. Modelul adresei este prezentat în anexa nr. 1a.”

5. La anexă, la articolul 2 punctul 2, literele a), c), e), f) și i) vor avea următorul cuprins:

„a) la primirea pe fax a notificării Băncii Naționale a României de alimentare a contului în valută, transmite o copie a documentului Unității de vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră post 2012.

La primirea de la Unitatea de vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră post 2012 a adresei privind suma care urmează a fi vândută, din care a fost dedus costul autorității de monitorizare, după caz, întocmește ordinul de schimb valutar pentru vânzare valută, pe care îl transmite la Banca Națională a României pe fax și apoi în original până la sfârșitul zilei;

c) la primirea de la Unitatea de vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră post 2012 a adresei și documentelor privind plata sumelor în lei potrivit destinațiilor prevăzute, acestea urmează circuitul necesar obținerii tuturor avizărilor (verificare la nivelul serviciului financiar, calculul disponibilului din contul de angajamente bugetare, acordarea vizei de CFPP și CFP Delegat, dacă este cazul), inclusiv aprobarea ordonatorului principal de credite. Virarea către bugetul de stat a sumelor convenite ca urmare a comercializării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru instalațiile staționare se va efectua în contul 20.A.30.11.00 „Venituri din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră”, CUI 4221306. Virarea către ministerele beneficiare a sumelor aprobate prin hotărâre a Guvernului potrivit prevederilor art. 12, respectiv potrivit prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează în contul 20.A.30.13.00 «Sume din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate proiectelor de investiții», codificat cu codurile de identificare fiscală ale ministerelor beneficiare, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București;

e) La primirea de la Unitatea de vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră post 2012 a adresei și documentelor privind plata altor costuri generate de gestionarea sistemului comunitar, acestea vor urma circuitul necesar obținerii tuturor avizărilor (verificare la nivelul serviciului financiar, calculul disponibilului din contul de angajamente bugetare, acordarea vizei de CFPP și CFP Delegat, dacă este cazul), inclusiv aprobarea ordonatorului principal de credite;

„f) în baza tuturor documentelor aprobate întocmește ordinul de plata valută pe care îl transmite la Banca Națională a României pe fax și apoi în original, până la sfârșitul zilei;

i) în termenul prevăzut la art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, dobânzile încasate la disponibilitățile contului analitic în euro se fac venit la bugetul de stat, prin vânzarea valutei la Banca Națională a României. Contravaloarea în lei se virează cel târziu în prima zi lucrătoare de la data creditării contului 50.39 «Disponibil din echivalentul în lei al sumelor obținute din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră», CUI 4221306 în contul de venituri bugetare 20.A.31.03.00 «Alte venituri din dobânzi» cod IBAN RO68TREZ70020310103XXXXX, CUI 4221306.”

6. La anexă, la articolul 2 punctul 2, litera j) și articolele 3, 4 și 5 se abrogă.

p. Ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

București, 30 octombrie 2014.

Nr. 1.481.

7. La anexă, la articolul 2, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. Direcția generală trezorerie și datorie publică:

— la începutul fiecărei luni, Direcția generală trezorerie și datorie publică transmite cu adresă Unității de vânzare certificate emisii de gaze cu efect de seră post 2012 «Situația privind comisioanele datorate pentru operațiunile efectuate în contul în euro „Disponibil din EUA-uri și EUAA-uri, la nivelul Uniunii Europene”», în luna încheiată și solicită virarea sumei datorate în contul de cheltuieli ale bugetului Trezoreriei Statului, cod IBAN RO11TREZ23J510103200109X, deschis la Trezoreria Operativă Centrală, CUI 8609468.”

8. La anexă, articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Până la data de 22 decembrie a fiecărui an, ministerele beneficiare virează sumele rămase neutilizate la finele anului, determinate ca diferența dintre veniturile bugetare încasate și plățile efectuate, din contul 20.A.30.13.00 «Sume din vânzarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate proiectelor de investiții» în contul 50.05.21 «Disponibil din sume realizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, alocate pentru realizarea unor proiecte reportate în condițiile legii» deschis pe numele acestora la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(2) Până la data de 22 decembrie a fiecărui an, ministerele beneficiare vor efectua retragerea creditelor bugetare deschise și neutilizate pentru finanțarea proiectelor potrivit art. 12, respectiv art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare. Până la aceeași dată, acestea vor solicita Ministerului Finanțelor Publice introducerea modificărilor corespunzătoare în volumul și structura veniturilor și cheltuielilor bugetului de stat, precum și în volumul și structura bugetelor acestora, constând în diminuarea bugetelor respective cu sumele transferate în contul de disponibil potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Sumele existente la finele anului în contul 50.05.21 «Disponibil din sume realizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, alocate pentru realizarea unor proiecte reportate în condițiile legii» se transferă în primele 5 zile lucrătoare ale anului următor de către ministerele beneficiare, în contul de venituri ale bugetului de stat prevăzut la alin. (1). Utilizarea cu aceeași destinație a sumelor astfel transferate se efectuează numai după majorarea cu sumele respective a veniturilor și cheltuielilor bugetului de stat, precum și a bugetelor ministerelor beneficiare, prin introducerea modificărilor corespunzătoare în aceste bugete.”

Art. II. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică, Direcția generală economică și Unitatea de vânzare certificate de emisii de gaze cu efect de seră post 2012 din Ministerul Finanțelor Publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vălcov

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind procedura de soluționare a petițiilor referitoare la activitatea asiguraților și brokerilor de asigurare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 6 alin. (2) și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3) lit. f²) și art. 411 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare și intermediere în asigurări în România,

potrivit deliberărilor Consiliului din ședința din data de 21 octombrie 2014,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. 1. — (1) Prezenta normă are ca obiect reglementarea modului de soluționare a petițiilor privind activitatea asiguraților și brokerilor de asigurare autorizați în baza Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin *petent*, în sensul prezentei norme, se înțelege orice persoană fizică sau juridică ce are calitatea de asigurat, beneficiar, contractant sau persoană păgubită, așa cum sunt definite de legislația în vigoare.

(3) Prin *petiție*, în sensul prezentei norme, se înțelege cererea, reclamația, sesizarea formulată în scris ori prin poștă electronică, prin intermediul căreia un petent, astfel cum este definit la alin. (2) sau împuterniciții legali ai acestuia, care acționează exclusiv în numele petentului și în scopuri din afara obiectului lor de activitate, și fără un interes comercial propriu, își exprimă nemulțumirea cu privire la activitatea asiguraților și brokerilor de asigurare.

Art. 2. — În vederea soluționării corespunzătoare și în termenul legal a petițiilor care le sunt adresate, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3) lit. f²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, asigurații au următoarele obligații:

a) să dețină proceduri scrise de primire și soluționare a petițiilor atât la sediul central al asiguraților, cât și la sediile

teritoriale ale acestuia. Procedurile de soluționare a petițiilor trebuie să respecte prevederile prezentei norme și să fie aprobate de conducerea societății. Societățile care aduc modificări procedurilor existente au obligația de a le transmite Autorității de Supraveghere Financiară, însoțite de decizia de aprobare, în termen de 30 de zile de la aprobarea modificării lor. Procedurile de soluționare a petițiilor, informațiile despre modalitățile de rezolvare pe cale amiabilă a acestora, precum și informațiile referitoare la adresa de e-mail și numărul de telefon unde se pot solicita informații despre stadiul rezolvării petițiilor trebuie să fie permanent accesibile publicului la sediu și pe site-ul asiguraților;

b) să dețină și să mențină un registru unic de petiții în format electronic securizat, pe an calendaristic, cu reînceperea numerotării de la 1 la fiecare început de an, în care să înregistreze cronologic, în ordinea primirii, fără ca numerele de înregistrare atribuite să se repete, toate petițiile, inclusiv pe cele primite la sediile teritoriale, indiferent de modalitatea de primire a acestora: prin registratură, prin poștă electronică, prin sistemul on-line; Registrul unic de petiții în format electronic va fi securizat prin implementarea unui mecanism care să garanteze nerepudierea înscrierilor și va cuprinde în mod obligatoriu rubricile prezentate mai jos:

Numărul petiției	Data petiției	Numele petentului	Adresă/ telefon/ e-mail	Numărul dosarului	Numărul poliței	Obiectul petiției	Proveniența petiției		Observații
							Solicitant ¹	Nr. și data ²	

c) să dețină și să mențină operațional și un sistem on-line de primire a petițiilor de la petenți;

d) să aibă desemnat din cadrul societății un colectiv de analiză și soluționare a petițiilor, din care să facă parte personal de specialitate și cu experiență în domeniul asigurărilor, calificat pe clasele de asigurări pentru care societatea este autorizată, care să analizeze toate aspectele sesizate de petenți, cu respectarea dispozițiilor legale și/sau contractuale aplicabile fiecărui caz; colectivul de analiză și soluționare a petițiilor va fi condus de către un coordonator. Decizia de desemnare a colectivului de analiză și soluționare a petițiilor, a coordonatorului

său și a înlocuitorului acestuia va fi transmisă Autorității de Supraveghere Financiară de către societățile care au operat modificări în componența acestuia, în termen de 10 zile de la aprobarea noii componențe. Coordonatorul desemnat sau, după caz, înlocuitorul acestuia este răspunzător de activitatea colectivului și de legalitatea soluției finale adoptate în fiecare caz analizat;

e) să răspundă la fiecare petiție primită direct de la petenți, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării petiției, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă;

¹ Se va menționa proveniența petiției: direct din partea petentului, prin Autoritatea de Supraveghere Financiară sau prin intermediul/din partea altei entități.

² Se completează cu numărul și data înregistrării petiției la instituția/entitatea de la care provine.

f) să transmită în format electronic, pentru fiecare solicitare primită de la Autoritatea de Supraveghere Financiară, în termen de maximum 10 zile sau în termenul precizat în mod expres în aceasta, următoarele documente:

- (i) nota de fundamentare întocmită de colectivul de analiză și soluționare a petițiilor menționat la lit. d), în care soluția adoptată să fie justificată temeinic, cu respectarea și precizarea, în mod obligatoriu, a dispozițiilor legale/contractuale în vigoare avute în vedere la adoptarea deciziei comunicate; nota de fundamentare sau orice altă corespondență va fi semnată în mod obligatoriu de una dintre persoanele menționate la art. 12 alin. (17) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și de coordonatorul colectivului de analiză și soluționare a petițiilor, iar în lipsa acestuia, de înlocuitorul desemnat și va fi transmisă și în format letric Autorității de Supraveghere Financiară;
- (ii) copia integrală a dosarului de daună, însoțită de opis-ul aferent acestuia;
- (iii) copia documentului care a stat la baza respingerii dreptului la despăgubire:

1. raportul de investigații proprii/expertiză tehnică, în cazul în care dosarul de daună a făcut obiectul unor cercetări suplimentare;

2. nota/referatul în celelalte cazuri;

- (iv) fotografiile existente la dosar;
- (v) copia poliței de asigurare, a inspecției de risc efectuate la încheierea poliței (dacă este obligatorie efectuarea ei la încheierea poliței) și a condițiilor de asigurare aplicabile în speță, în cazul asigurărilor facultative;
- (vi) oricare alt document justificativ solicitat;
- (vii) opis-ul documentelor transmise Autorității de Supraveghere Financiară;

g) să transmită trimestrial Autorității de Supraveghere Financiară raportarea „Situția petițiilor” și raportarea „Informații privind principalele probleme identificate în activitatea de soluționare și gestionare a petițiilor” (conform Recomandării nr. 5 din Ghidurile privind soluționarea contestațiilor de către întreprinderile de asigurare — EIOPA), până în ultima zi a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, în conformitate cu anexele nr. 1 și 2. Raportările se vor transmite Autorității de Supraveghere Financiară, atât în format electronic, prin încărcarea datelor în aplicația de raportări electronice, cât și în scris (formatul din aplicația de raportări electronice), având obligatoriu semnătura uneia dintre persoanele menționate la art. 12 alin. (17) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — În vederea rezolvării corespunzătoare și în termenul legal a petițiilor care le sunt adresate, brokerii de asigurare au următoarele obligații:

a) să dețină proceduri scrise de primire și soluționare a petițiilor atât la sediul central al brokerului de asigurare, cât și la sediile teritoriale ale acestuia. Procedurile de soluționare a petițiilor trebuie să respecte prevederile prezentelor norme și să

fie aprobate de conducerea societății. Brokerii au obligația de a transmite Autorității de Supraveghere Financiară procedurile, însoțite de decizia de aprobare, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei norme. Orice modificare adusă procedurilor va fi transmisă Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data aprobării acestora, însoțită de decizia emisă în acest sens. Procedurile de soluționare a petițiilor, informațiile despre modalitățile de rezolvare pe cale amiabilă a acestora, precum și informațiile referitoare la adresa de e-mail și numărul de telefon unde se pot solicita informații despre stadiul rezolvării petițiilor trebuie să fie permanent accesibile publicului la sediu și pe site-ul brokerului;

b) să dețină și să mențină un registru unic de petiții în format electronic securizat, pe an calendaristic, cu reînceperea numerotării de la 1 la fiecare început de an, în care să înregistreze cronologic, în ordinea primirii, fără ca numerele de înregistrare atribuite să se repete, toate petițiile, inclusiv pe cele primite la sediile teritoriale, indiferent de modalitatea de primire a acestora: prin registratură, prin poșta electronică, prin sistemul on-line; Registrul unic de petiții în format electronic va fi securizat prin implementarea unui mecanism care să garanteze nerepudierea înscrierilor. Registrul unic de petiții va cuprinde în mod obligatoriu rubricile prevăzute la art. 2 lit. b);

c) să răspundă la fiecare petiție primită direct de la petenți, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării petiției, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă;

d) să transmită, în format electronic, pentru fiecare solicitare primită de la Autoritatea de Supraveghere Financiară, în termen de maximum 10 zile sau în termenul precizat în mod expres în aceasta, o notă de fundamentare, precum și toate informațiile, documentele și situațiile solicitate. Nota de fundamentare sau orice altă corespondență va fi semnată în mod obligatoriu de una dintre persoanele semnificative, conform art. 35 alin. (15) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare și va fi transmisă și în format letric Autorității de Supraveghere Financiară;

e) să acorde asistență asiguratului existent în propriul portofoliu, în ceea ce privește derularea contractului de asigurare cu respectarea condițiilor de asigurare, precum și a prevederilor legale pe toată perioada valabilității acestuia, inclusiv pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor litigii;

f) să transmită trimestrial Autorității de Supraveghere Financiară raportarea „Situția petițiilor” și raportarea „Informații privind principalele probleme identificate în activitatea de soluționare și gestionare a petițiilor” (conform Recomandării nr. 5 din Ghidurile privind soluționarea contestațiilor de către intermediarii în asigurări — EIOPA), până în ultima zi a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, în conformitate cu anexa nr. 3, respectiv anexa nr. 2. Raportările se vor transmite Autorității de Supraveghere Financiară, atât în format electronic, prin încărcarea datelor în aplicația de raportări electronice, cât și în scris (formatul din aplicația de raportări electronice), având obligatoriu semnătura uneia dintre persoanele semnificative, conform art. 35 alin. (15) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Pentru soluționarea legală a petițiilor care îi sunt adresate, conducerea executivă a asigurătorilor și brokerilor de asigurare va dispune măsuri de cercetare, analiză detaliată și rezolvare rapidă și temeinică a tuturor aspectelor sesizate de petenți, cu respectarea strictă a prevederilor legale/contractuale în vigoare.

(2) În situația în care aspectele sesizate prin petiția depusă la Autoritatea de Supraveghere Financiară necesită o cercetare mai amănunțită, conducerea executivă a asigurătorilor și/sau coordonatorul colectivului de analiză și soluționare a petițiilor, iar, în lipsa acestuia, înlocuitorul desemnat, precum și conducerea executivă a brokerilor de asigurare vor solicita Autorității de Supraveghere Financiară prelungirea termenelor prevăzute la art. 2 lit. f) și la art. 3 lit. d) cu cel mult 5 zile.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a disputelor dintre asigurători, brokeri de asigurare și asigurați/păgubiți/petenți se pot utiliza metodele alternative de soluționare a litigiilor, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 5. — Conducerea executivă a asigurătorilor și brokerilor de asigurare și coordonatorul colectivului de analiză și soluționare a petițiilor sunt direct răspunzători de:

a) buna organizare și desfășurare a activității de primire, evidențierea și rezolvarea petițiilor ce le sunt adresate;

b) legalitatea soluțiilor adoptate;

c) comunicarea soluțiilor adoptate în termenul legal către Autoritatea de Supraveghere Financiară și/sau către petenți, după caz.

Art. 6. — În scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Autoritatea de Supraveghere Financiară verifică modul de rezolvare a petițiilor de către asigurători și brokerii de asigurare, precum și modul de aplicare și respectare a prezentei norme.

Art. 7. — În cazul în care din analiza notei de fundamentare întocmită de către colectivul de analiză și soluționare a petițiilor, transmisă Autorității de Supraveghere Financiară, rezultă că prin soluția adoptată nu sunt respectate drepturile asiguraților/persoanelor păgubite sau se constată întârzierea nejustificată a transmiterii documentației solicitate, fapt care poate conduce la nesoluționarea în termenul legal a petițiilor, Autoritatea de Supraveghere Financiară adoptă, individual sau cumulativ, următoarele măsuri:

a) comunică asigurătorilor și/sau brokerilor de asigurare în cauză punctul său de vedere privind soluționarea aspectelor semnalate în petiții și dispune reanalizarea, în regim de urgență, în conformitate cu dispozițiile legale, a soluției comunicate Autorității de Supraveghere Financiară și/sau petentului;

b) efectuează un control inopinat asupra modului de rezolvare a aspectelor semnalate în petiții de către asigurătorul și/sau brokerul de asigurare în cauză și aplică măsurile sancționatoare pentru încălcarea prevederilor legale.

Art. 8. — Pentru asigurarea transparenței modului de înregistrare și soluționare a petițiilor, societățile de asigurare au obligația de a prezenta pe site-ul propriu următoarele informații:

a) numărul total de petiții înregistrate unic per petent și per caz;

b) numărul total de petiții întemeiate (soluționate favorabil) înregistrate unic per petent și per caz;

c) numărul de petiții întemeiate (soluționate favorabil) referitoare la dosare de daună;

d) numărul total de petiții pentru care dosarele de daună au fost achitate;

e) numărul total de petiții finalizate nefavorabil înregistrate unic per petent și per caz.

Art. 9. — Societățile de asigurare vor publica lunar pe site-ul propriu informațiile prevăzute la art. 8, odată cu intrarea în vigoare a prezentei norme.

Art. 10. — Informațiile vor fi prezentate pentru toate petițiile înregistrate la asigurători, indiferent de proveniența acestora, după cum urmează:

a) pentru anul calendaristic anterior;

b) de la începutul anului până la luna curentă;

c) pentru ultimele 3 luni calendaristice anterioare lunii curente.

Art. 11. — (1) Informațiile prevăzute la art. 8 vor face referire la toate petițiile înregistrate de societatea de asigurare și vor fi actualizate în primele 7 zile ale fiecărei luni. Datele vor fi prezentate sub formă de tabel. Tabelul va fi amplasat în interiorul unei pagini dedicate, accesibilă atât prin intermediul unei ferestre ce se va deschide în momentul accesării paginii principale a site-ului, cât și prin existența unui link permanent în pagina principală. Structura tabelului și caracteristicile formatului textului afișat sunt prevăzute în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezenta normă.

(2) Informațiile prevăzute la art. 8 vor fi însoțite de următorul text introductiv: „În conformitate cu prevederile ....., în vederea asigurării transparenței modului de înregistrare și soluționare a petițiilor de către Societatea Comercială ..... S.A., vă punem la dispoziție următoarele informații:”.

Art. 12. — Nerespectarea în orice mod a dispozițiilor prezentei norme se sancționează de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în condițiile și potrivit prevederilor art. 8 și 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. 14. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Art. 15. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 11/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind procedura de soluționare a petițiilor referitoare la activitatea asigurătorilor și intermediarilor în asigurări, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2012.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 6 noiembrie 2014.

Nr. 24.

ANEXA Nr. 1
ASIGURĂTORI/REASIGURĂTORI

SITUAȚIA PETIȚIILOR
în trimestrul ...../.....

Nr. de intrare și data petiției	Numele petentului/dosarului	Nr. Nr. polizei	Perioada de valabilitate a poliței (*)		Clasa de asigurare	Obiectul petiției	Data avizării evenimentului (*)	Data ofertei/ notificării (*)	Suma solicitată și data		Data ultimului document depus (*)	Suma plătită și data		Stadiul petiției	Data soluționării petiției	Modalitatea de finalizare a petiției	Motivul respingerii dosarului de daună (dacă este cazul)	Proveniența petiției				
			De la data	La data					Suma — lei —	Data		Suma — lei —	Data					Solicitant	Nr.	Data		
Total	X	X	X	X	X	X	X	X	0,00	X	X	0,00	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

(*) Se completează numai pentru petițiile care vizează dosare de daună RCA = clasa de asigurări generale X — „Asigurări de răspundere civilă a autovehiculelor (răspundere civilă auto obligatorie și carte verde)”.

Numele: .....

Funcția: .....

Semnătura: .....

Data: .....

Informații privind principalele probleme identificate în activitatea de soluționare și gestionare a petițiilor*) în trimestrul ....!.....

1 Care sunt principalele cauze de creștere a numărului de petiții?

Cauza	Clasa de asigurare	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei cauze?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Cauza 1						
Cauza 2						
Cauza 3						

2 Care sunt principalele cauze de scădere a numărului de petiții?

Cauza	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei cauze?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Cauza 1					
Cauza 2					
Cauza 3					

3 Care sunt principalele produse de asigurări de viață pentru care s-a înregistrat o creștere a numărului de petiții?

Produs	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei creșteri?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Produs 1					
Produs 2					
Produs 3					

4 Care sunt principalele produse de asigurări de viață pentru care s-a înregistrat o scădere a numărului de petiții?

Produs	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei scăderi?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Produs 1					
Produs 2					
Produs 3					

5 Care sunt principalele produse de asigurare non-viață pentru care s-a înregistrat o creștere a numărului de petiții?

Produs	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei creșteri?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Produs 1					
Produs 2					
Produs 3					

6 Care sunt principalele produse de asigurare non-viață pentru care s-a înregistrat o scădere a numărului de petiții?

Produs	Cum ați ajuns la această concluzie?	Care sunt motivele care au generat apariția acestei scăderi?	Au fost întreprinse măsuri de tratare a acestei cauze? DA/NU	Considerați că măsurile de tratare întreprinse sunt eficiente? DA/NU	Cum ați ajuns la această concluzie?
Produs 1					
Produs 2					
Produs 3					

*) Vor fi avute în vedere problemele constatate ca fiind recurente sau sistematice, precum și măsurile întreprinse pentru corectarea acestora.

Numele: .....

Funcția: .....

Semnătura: .....

Data: .....

ANEXA Nr. 3
BROKERI DE ASIGURĂRI

SITUAȚIA PETIȚIILOR
în trimestrul ...../.....

Nr. de intrare și data petiției		Numele petentului	Societatea de asigurare emitentă a poliței de asigurare	Numărul poliței de asigurare	Perioada de valabilitate a poliței		Clasa de asigurare	Obiectul petiției	Stadiul petiției	Data soluționării petiției	Modalitatea de finalizare a petiției	Motivul pentru care petiția nu a fost soluționată favorabil	Observații	Proveniența petiției			
Nr.	Data				De la data	La data								Solicitant	Nr.	Data	
Total		X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Numele: .....

Funcția: .....

Semnătura: .....

Data: .....

	Anul precedent	Perioada de raportare: 1 ianuarie—luna curentă (cumulat)	Ultimele 3 luni ale perioadei de raportare		
			Luna 1	Luna 2	Luna 3
Numărul total de petiții înregistrate unic per petent și per caz					
Numărul total de petiții întemeiate (soluționate favorabil), înregistrate unic per petent și per caz					
Numărul de petiții întemeiate (soluționate favorabil) referitoare la dosare de daună					
Numărul total de petiții pentru care dosarele de daună au fost achitate					
Numărul total de petiții finalizate nefavorabil, înregistrate unic per petent și per caz					

Fontul și dimensiunea elementelor grafice vor fi similare cu cele utilizate în cadrul site-ului web al organizației.

În pagină nu vor mai fi publicate alte informații sau mesaje cu caracter publicitar.

Fereastra ce va conține legătura către pagina de prezentare va include și următorul text: „Petițiile/Reclamațiile formulate împotriva societății ..... și înregistrate la Autoritatea de Supraveghere Financiară în ultimele 3 luni sunt în număr de ..... .

Structura acestora poate fi consultată aici, accesând pagina dedicată.”

Fereastra va rămâne activă timp de 5 secunde și nu va putea fi închisă de către utilizator.

Fereastra va acoperi o suprafață de o treime din suprafața ecranului, iar textul va fi dimensionat corespunzător în raport cu spațiul ferestrei.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810518